

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 809 פרשת במדבר תשפ"ג

דקות	כנסת שבת	צאת השבת	ר"ח
18:56	20:12	20:49	ירושלים
19:13	20:15	20:47	תל-אביב
19:07	20:16	20:50	חיפה
19:13	20:13	20:47	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הראשונות והשניות

הגוף הוא כמו קלף • הנשמה כמו אותיות התורה • בלוחות הראשונות האותיות לא היו גוף נפרד • הן היו חקוקות בתוך האבן • כלומר: הגוף והנשמה חטיבה אחת • אך למה זה השתנה?

את האבן. אין בהן את בחינת אור אינסופי, שהגוף והנשמה הם דבר אחד, אלא יש אבן ויש אותיות, הגוף אינו מחובר לנשמה והאבן אינה מחוברת עם האותיות, אלא הן שני דברים נפרדים. גם עצם הלוחות השניות לא היו מן השמים כמו הלוחות הראשונות, כי את הלוחות השניות משה רבינו הכין כמו שמפורש בתורה "פסל לך שני לוחות אבנים", הן באו מן הארץ.

זה המצב בו אנחנו נמצאים היום, שהגוף מסתיר את הנשמה. בשעת מתן תורה עם ישראל היו במדרגה שהגוף לא הסתיר את הנשמה, הגוף שלהם האיר כמו גופו של אדם הראשון ולא הגביל את הנשמה. אך המציאות עכשיו היא מציאות של העלמה, שהגוף מגביל את האדם מלראות השגות רוחניות.

הגמרא בעבודה זרה (יח, א) אומרת שהרומאים שרפו את רבי חנינא בן תרדיון (שהיה אחד מעשרה הרוגי מלכות) יחד עם ספר תורה, רחמנא לילצן. כאשר הציתו את האש, שאלו אותו תלמידיו "רבי מה אותה רואה?" אמר להם: "גוילים נשרפים ואותיות פורחות".

בגמרא זו אנו רואים שחז"ל מדמים לנו את פרידת הנשמה מהגוף לשריפת ספר תורה, הגוילים של ספר התורה הם בבחינת הגוף, ואותיות ספר התורה הם בחינת הנשמה, ורבי חנינא רימז שהוא כעת בבחינת ספר תורה: גופו הוא בבחינת הגוילים שנשרפים, והאותיות הם בחינת נשמתו שעולה למעלה כמו האותיות של הספר תורה.

אז למה?

ולמעשה אנחנו רוצים לדעת: מה הסיבה לכך שהלוחות השניות לא היו באותה מדרגה? איך ניצולים מנפילה כזו?

והתשובה היא, שבמעמד הר סיני ישראל פגמו בכך שהם רצו לעלות אל ההר, דהיינו הם לא ידעו כיצד לצמצם את האור, הם לא צמצמו את אור ההתלהבות שבלבם, וכמו שכונב רבי נתן (הלכות נדרים הלכה ג' אות ג') "כי בודאי צריכין להתגבר מאד לכסוף ולהשתוקק לה' יתברך תמיד בהשתוקקות עצום, ועפע"כ צריכין לצמצם ההתלהבות שלא יהיה יותר ממדרגתו. ועל כן אי אפשר להיות איש הישראלי באמת כ"אם כשזוכין להתקרב לצדיקים אמיתיים... כי רק החכמים והצדיקים אמיתיים הם יודעים זאת איך לצמצם את האור כראוי בהדרגה ובמידה לבלי לנטות ימין ושמאל".

הטעם שהלוחות הראשונות נשברו, מכיוון שהלוחות הראשונות היה אור גדול מאוד, אבל היה אור בלא צמצום, ולא היה להם כלים לקבל את זה. ואותה בחינה הייתה בבריאת העולם, שבתחילה היה אור גדול מאוד, אבל אחר כך היה צמצום, ונשברו הכלים, וכל מה שאנו מתקנים היום זה את הניצוצות שנשברו ונפלו.

זה המסר אותנו אנו למדים מכל עניין זה של הלוחות הראשונות והשניות: שכאשר אדם זוכה לעלות למדרגה גבוהה צריך מאוד להזהר שלא ליפול, כי כאשר אדם עולה למעלה הוא בסכנה גדולה מאוד. אך מי שמקורב לצדיקים והם מדריכים אותו שלא לסטות לא לימין ולא לשמאל – הוא זוכה להישאר על עומדו ולהמשיך לזכות לאורות הנפלאים ולהתלהבות אמיתית ונכונה.

כל כך מושלם

והנה לאותיות ישנן שני צורות: אותיות חקוקות בתוך החומר [האבן], ואותיות שרק כתובות על החומר.

בלוחות הראשונות האותיות היו חקוקות בתוך האבן, ואם נחשוב לרגע נשים לב שאין כאן שני דברים שאפשר להפריד אותם זה מזה, אלא האותיות והאבן חד הם. כאשר האותיות חקוקות, והן חרוטות מעבר לעבר, זו דרגה מאוד גבוהה, זה מראה לנו לאיזו מדרגה עצומה זכו עם ישראל במתן תורה בחג השבועות, שהגוף והנשמה [החומר והרוח] היו דבר אחד.

כאשר יש אחדות בין הגוף והנשמה זו מציאות שהחומר אינו מגביל אותן, דהיינו החומר יכול להתפשט עד אינסוף, כי זה אור בלא גבול, לכן הגוף גם כן אינו מוגבל.

וכל זה מחמת שבלוחות הראשונות הם הגיעו למדרגה של אדם הראשון לפני החטא. לכן גם התרפאו כל המומין, וראו את ה' עין בעין, פנים בפנים דיבר ה' עמכם, והיו בחירות מן היצר הרע, ולא היו משועבדים לבחינת הטבע.

הרש"ר הירש אומר שהלוחות הראשונות היו לוחות של ייחודים, של בחינת האצילות, בו הגוף והנשמה הם יחידה אחת, בבחינת עולם הבא בתוך העולם הזה.

כל כך חבל

אבל הלוחות השניות אותן קבלנו ביום הכיפורים לאחר שפגמנו בעגל היו כתובות בדיו, כמו שכתוב "ויכתוב על הלוחות", האותיות כבר אינן חרוטות על הלוחות, אלא כתובות בדיו על אבן. הן אינן בבחינת אותיות חקוקות בתוך גוף האבן, אלא אדברה הדיו של האותיות מסתיר

כאשר אדם זוכה לעלות למדרגה גבוהה צריך מאוד להזהר שלא ליפול, כי כאשר אדם עולה למעלה הוא בסכנה גדולה מאוד

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

תלמוד תורתך באהבה

לא תושג ההשגה אלא בהתעצמות גדול. שמעתי שהפני מנחם מגור זצ"ל ראה פעם בחור שבור ורצון, מיואש מכך שהוא אינו מצליח בלימודיו. קרא לו הפני מנחם לחדרו ואמר לו: אני מבין את הקושי שלך, אבל חשוב שתדע איזו תורה חשובה יותר ולמי יהיה יותר שר: היודע את כל הש"ס בבלי וירושלמי, או מי שמתייגע יותר שעות? הבהור שתק, והפני מנחם המשיך: ראה, אני נולדתי לראשי ההרים, עם ראש הקולט וזוכר הכל, ואין לי צורך ללמוד ביגיעת התורה על כל דף ודף, אך דע לך שעיקר השכר היא ליגיעים בתורה כמו שכתוב "לפום צערא אגרא", ואני מקנא ביגיעתך!

וביותר, שהרי חז"ל (ברכות סג, ב) אמרו "כתתו עצמכם על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש: שאין דברי תורה מתקיימי אלא במי שממית עצמו עליה". ומסביר המהר"ל: לפי שהגוף מתנגד בטבעו אל השכל והרוח, על כן צריך האדם להמית עצמו על דברי תורה.

בדרך צחות שמעתי לפרש כהא דאמרי אינשי "כשאני אוכל הכל מת...", וכל שכן בדברי תורה שצריך להיות כך; "כשאני לומד הכל מת!", ורק כך אפשר לזכות בכתר תורה.

לשרוך בהבל פיהם

וכדאי היא היגיעה כי "תורה שלמדתי באף היא שעמדה לי", "אמרו חכמים: ברית כרותה, שכל היגע בתורתו בבית המדרש לא במהרה הוא משכח, וכל היגע בצנעה מחכים שנאמר "ואת צנועים חכמה", וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו תלמודו מתקיים בידו" (רמב"ם הל' ת"ת פ"ג הי"ב).

דברים נפלאים מצאנו בספרי (האזינו בפסוק "יערוף כמטר לקחי"): אמר להם משה לישראל: אתם יודעים כמה צער נצטערתי על התורה? וכמה עמל עמלתי בה, וכמה יגיעה יגעתה בה? כענין שנאמר "ויחי שם עם ד' ארבעים יום". נכנסתי לבין המלאכים, נכנסתי לבין החיות, נכנסתי לבין השרפים שאחד מהן יכול לשרוף את העולם כולו על יושביו וכו', נתתי נפשי עליה, דמי נתתי עליה, כשם שלמדתי אותה בצער כך תהיו למדן אותה בצער!...

ואחרי הכל צריך לדעת שכתר תורה מונח ועומד ומוכן לכל ישראל, מי שירצה להתעטר בו יתעטר, כל הרוצה ליטול יבוא ויטול. התבונות הללו חשובות ואף הכרחיות לכל הרוצה לזכות בכתרה של תורה הנעלה כל-כך, כמו שאנו אומרים "עליונים ששו ותחתונים עלזו בקבלת תורה מסיני".

נה אנו ניציבים בימים האחרונים של ימי הספירה, ימים של התקדשות והיטהרות לקראת מתן תורתנו המתחדש בכל שנה, הזמן המסוגל לכל איש איש לקבלת המתנה הגדולה אשר מי יכול לומר שהוא כבר מוכן לקבלה.

ה"חידושי הרי"ם" (ספר הזכות, פרשת נשא) שואל, למה המדרש והזהר הקדוש מאריכים בפרשת נשא יותר מבשאר הפרשיות? ומסביר, לפי שבכל שנה חג מתן תורה חל לפני שבת פרשת נשא, ובו השם יתברך מחדש בטובו את נתינת התורה לכל השנה, ולכן מושפע עלינו שפע של תורה במדרש ובזוהר.

כדי לזכות לקבל את התורה, צריכים ראשית כל לדעת: מה היא התורה עבורנו? האם אנו מוכנים עם כלי-הקיבול לנחול אותה? עד כמה צריך להיות הרצון חזק כדי לזכות לתורה?

להתחנן ולבקש

בחשיבות לימוד התורה אין צורך להאריך. ידוע כי האישיות שלנו נבנית ומתעצבת במהלך חייו מילדות מוקדמת ועד זקנה מכל האפיזודות שמתרחשות סביבנו ומהדברים ששומעות אזיננו. אם התורה היא זאת שנכנסת לאזיננו הרי שמוחנו נעשה יותר ויותר משועבד לתורה הקדושה!

ולכן אנחנו צריכים לבקש, להתפלל, להתחנן, שיתן לנו כוח ומוח לעסוק בתורה, שיסיר מעלינו כל מפריע, שיפתח לנו את המוח להבין את התורה הקדושה, שיבקע בפנינו את שערי חכמת התורה, וביותר לבקש שזנכה להתענג ולשמוח ביגיעתה ובכך נהיה מתאימים לקבל ההשפעה המושפעת ביום הזה, שמחים וששים בזאת התורה כי היא עוז ואורה.

לשמוח בהמתה

ידועים דברי הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פ"ג הי"ב) שאין התורה נקנית להיות חלק מנשמתו של האדם אם לימוד אדם מתוך עידון ומתוך שיחה מתוך שינה מתוך עונג. שלא יחשוב אדם לנפשו "אוכל ואישן ואתענג ואשיח ככל העולה על רוחי, וגם אצא ידי חובתי ואלמד קצת תורה במשך היום"... לא ולא, זו אינה דרך להשיג קנין התורה, רק מי שמבין ומוכן להיות ממית עצמו עליה, כלומר שהוא שמח ביגיעתו, רק הוא יצליח.

וכן איתא באור החיים הק' לפרשת יתרו (ט), (ב): התנאי הראשון [להבין ולקבל דברי תורה] הוא ההתגברות וההתעצמות בעסק התורה, ומוסיף שם: כי העצלות הוא [כמו] עשב המפסיד השגתה! ומסיים: כי

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור כשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ידקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעוררתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיפוט רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתיביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונות "נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני אמונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים

ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ד ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →

למה לא ברגוע?

חנו במדבר סיני כאיש אחד בלב אחד, שהכלים של כולם יתחברו ויצטרפו באופן שנוכל לקבל את ההארה העצומה והכמעט-אין-סופית שנספעת במתן תורה.

וכך מתואר בפרשתנו איך כל עם ישראל הסתופף יחד בצורה מסודרת ומכבדת סביב אוהל מועד באהבה, כי לפני שאנחנו ניגשים לחג השבועות עלינו להתאגד ולהתאחד כדי להכין בכוחות משותפים כלים לאור העצום שהולך להגיע.

...

אבל מה לעשות, צמצומים זה דינים. מאחר ובשביל אור כזה גדול צריך צמצומים אדירים – הרי שכל העולם מזדעזע, ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים, האו"ם התכנס בדחיפות לדון במבול המתרגש ובא, עד שהמזכ"ל בלעם בן בעור הוציא מזכר הרגעה והסביר לשגרירים שהכל בסדר, זה רק קבלת התורה.

את הסיפור הזה אנחנו מכירים מהמדורש, אבל עכשיו אנו גם בקבלת התורה שצריך כזה רעש גדול. כל הדינים והגבורות הקשות הם תוצאה של הצמצומים האדירים שנדרשים כדי לקבל את הארת קבלת התורה בצורה מסודרת בכלים נאותים.

אז הבננו מה קורה לנו בימים אלו, ועלינו לקחת מכך צידה: אם הלב שלנו בוער עד אין סוף כשמרוב הבערה איננו מסוגלים לעשות מצוות וללמוד אנחנו חייבים לקרר את ההתלהבות ולהכניס אותה לכלים, אבל חייבים לזכור שבמצב של צמצומים נוצרים דינים וגבורות, ולכן עלינו לשמור בפרט על המחשבה שתישאר טהורה ובכלל שלא נעבור על רצון השם, שלא יקרה לנו מה שקרה לעם ישראל 40 יום לאחר מתן תורה, אלא שנמשיך להתעלות עוד ועוד!

(לקוטי הלכות הל' מנחה הלכת ז)

הייתה לי התלבטות אם לכתוב על פרשת השבוע או על חג השבועות המתקרב, אבל לוח השנה הזכיר לי שתמיד פרשת במדבר חלה לפני שבועות, כמו שכתוב בשולחן ערוך כסימן לכך "מנו ועצרו", כלומר תמנו את עם ישראל [פרשת במדבר] ולאחר מכן תחגגו את עצרת. זה אומר שפרשת במדבר וקבלת התורה אדוקים זה בזה, אפשר לכתוב על שתיהן. כשאתה שומע שהשבוע קוראים "במדבר" זה אומר שאנחנו ממש לפני קבלת התורה.

הופה. זה כבר מפחיד אותי קצת. קבלת התורה היה מאורע מרגש ואדיר, אבל בתורה יש גם הרבה רעש ופחד: "ויהי קולות וברקים וענן כבוד", "ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד", "ויחרד כל העם אשר במחנה"... וזו רק ההקדמה. כשהתחיל המעמד נשמתו של הציבור פשוט פרחה [והפעם זה לא ביטוי לשוני...], מלאכים היו צריכים לסייע לנו לחזור ולהשיב את רוחנו [ושוב – לא ביטוי לשוני].

אז אנחנו שוב כאן, לפני קבלת התורה, ואני צריך להבין למה זה קרה בכל כך הרבה רעש והאם זה הולך לקרות שוב, ברור...

...

קודם נתחיל בדברי השולחן ערוך, שמניית עם ישראל צריכה להיעשות לפני עצרת.

איך שאני מבין את זה בפשוט זה ככה: הולך להגיע אור גדול בקבלת התורה, ואור צריך כלים מותאמים. ולכן סופרים את ישראל לפני שבועות, להצטמצם ולהכניס את ההתלהבות הגדולה של לבבותינו בתוך מסגרת נוקשה של מספרים, כדי שיהיה כלי מתאים.

ויותר מכך: כדי לקבל כזה אור עצום לא מספיק כלים של איש אחד. צריך שהרבה יהודים יתחברו ביחד באהבה, כמו שכתוב לפני קבלת התורה שעם ישראל

לצעירי הצאן

גוילים נשרפים לעמת אותיות חקוקות

לאותיות ישנן שתי צורות: אותיות חקוקות בתוך החמר [האבן], ואותיות שרק כתובות על החמר. בלוחות הראשונות האותיות היו חקוקות בתוך האבן, ובמצייאות כזו בעצם האותיות והאבן חד הם. אבל הלוחות השניות היו כתובות בדיו על האבן, וכזה אדרבה, הדיו של האותיות מסתיר את האבן...

מתוך מאמר ראש הישיבה

מי אמין יותר

173 שנים לפטירת רבי מאיר מפרימשלאן זצ"ל • שב"ק כ"ט אייר תשפ"ג - כ"ט אייר תר"י

הגאָטין היו כמין עיתונים שהיו מגיעים משדה הקרב וכולם היו מתגודדים סביבם ומנסים לדלות מידע [שבימינו היה נחשב למיושן ביותר מאחר וכבר עברו עליו כמה ימים...].

החייט הביט בעניין בדפים המודפסים ופיו נפתח אט אט בתדהמה: כל הסיפורים של רבי מאיר'ל על המתרחש בשדה הקרב נרשמו כך במדויק גם על ידי העיתונאים שראו את הקרבות בזמן אמת.

הוא קרא את הדפים שוב ושוב באי איומן עד שמוחו עיכל את הנתונים, וברוב התלהבות רץ לעבר ביתו של רבי מאיר'ל, פתח את הדלת בלי לדפוק ומיד סיפר לגבאי את אשר ראה בדקות האחרונות. "כנס נא אל הרבי הקדוש שעיני צופיות מסוף העולם ועד סופו, ואמרו לו כי העיתונים מאשרים את כל הדיווחים שמסר לנו בזמן אמת משדה הקרב!".

הגבאי היסס, אך רבי מאיר'ל שמע מחדרו את דבריו, לא הצליח להבין ולא אבה להאמין: "היהודי הזה מאמין יותר לדברי הערל הטמא הממונה על סוכנות הידיעות יותר מעל מאיר'ל? אמור לחייט הלה מהרה שיצא מביתי ולא יקין להוסיף עוד לדרוך על מפתן דלתי!".

בבושת פנים יצא החייט מביתו של הרבי, אך כפידת הצדיק עשתה רושם, גם אל מפתן ביתו שלו לא זכה לדרוך. בדרכו הביתה נתקל באבן נגף שהפילה אותו ארצה ושברה את רגלו, ומאז עלה על מיטתו נאנק מכאבים שוב לא קם ממנה.

ללמדך עד כמה יש להקפיד על אמונת צדיקים, גם אם הדברים נשגבים מביתנו.

(מקור: "מגדיל ישועות מלכו")

רבי מאיר'ל מפרימשלאן זצ"ל

נולד: תק"מ, פרימשלאן שבגליציה [כיום אוקראינה] לאביו רבי אהרן אריה לייב מפרימשלאן, בנו של רבי מאיר "הגדול" מפרימשלאן מייסד השושלת.

מרבתי: רבי מרדכי מקרמניץ [בן המגיד מזלאטשוב], "החזה" מלובלין.

על העדה: כבן 33 לאחר פטירת אביו מילא את מקומו. **הנהגה:** היה ידוע ומפורסם ברוח קדשו המאירה והרבה לספר את אשר חזה באמצעותה. **נפטר:** כבן 70.

הגרי"ז מבריסק היה נוהג לחזור על אמרתו של רבי מאיר'ל על הפסוק "מה אהבתי תורתך", אותו היה דורש בצחות על העושים ככל שלבים חפץ ומנסים להביא לכך ראיות מן התורה: "מה אהבתי - תורתך", כל מה שאני אוהב - אני אומר שזו התורה...

ידידות אמיצה שררה בין שני הצדיקים רבי מאיר מפרימשלאן לרבי ישראל מרוז'ין, אך היא כמובן לא הכריחה שדעותיהם תהינה שוות בכל ולא מנעה מהם לחלוק נמרצות בנושא המלחמה הגדולה שעל עצמאות הונגריה.

באותם ימים הקיסרות האוסטרו-הונגרית שלטה בשטחים נרחבים באירופה, אך העם ההונגרי לא היה מרוצה מכך שהאוסטרים למעשה שולטים על ארצו. שנים רבות תססו המתחים ומתחת לפני השטח, ובשנת תר"ח פרץ המרד הגדול של הלאומנים ההונגרים נגד השלטון האוסטרי.

האוסטרים מצידם לא ויתרו כלל ובנחישות פתחו במבצע עיקש לנקות את קיני המורדים מהונגריה ולבסס בה שוב את שלטונם. הרבי מרוז'ין צידד בדעתם של המורדים ההונגרים והתפלל לנצחונם, לעומת הרבי מפרימשלאן שהתפלל לשלומה של מלכות אוסטריה למען ינצחו הם את המלחמה.

בעוד המלחמה ניטשת בשדה הקרב ישב רבי מאיר בביתו ואמר למקורביו: "הרבי ר' ישראל'צי [מרוז'ין]

רוצה לערוך עמי מלחמה; וכי הוא יודע לערוך מלחמה? הוא דומה לבן מלכים מעודן היושב בחדי משכיותיו. לעומת זאת מאיר" המשיך הצדיק מפרימשלאן בדברו על עצמו, "הוא איש צבא היכול להפיל את חרבו בבת אחת על כמה אלפים מחיילי ההונגרים..."

באמרו זאת נכנס רבי מאיר'ל לחדרו ושהה שם כארבע שעות.

כשיצא היו קצות אצבעותיו מלוכלכות בדם וסיפר לבני ביתו כי הוא שב כעת ממערכות המלחמה וברוך השם נחל צבא הקיסר האוסטרי ניצחון. מהפלוגה הימנית נפלו מצבא הקיסר 500 חיילים מול 5000 מצבא המורדים ההונגרי, וכך גם בפלוגה השמאלית.

בני הבית, שהיו רגילים לעיני הצופיות של רבי מאיר שהסתכל בכל העולם כאילו היה הוא בתוך דל"ת אמותיו, הקשיבו בעניין בעוד הרבי ממשיך בתיאוריו משדה הקרב, אך בצד הבית ניצב חייט מבני העיר שאמונת צדיקים לא היה הצד החזק אצלו, ולמרות שסתם את פיו מאימת הרבי פניו הסגירו את חוסר אמונתו וזלזולו: "הרי עינינו ראו את הרבי נכנס לחדרו ויוצא ממנו, איך הוא היה בשדה הקרב?"

הרבי גמר את תיאוריו וחתם את דבריו בהודיה להשם שעזר לקיסר אוסטריה, אך החייט יצא מחדרו של הרבי מפרימשלאן בתחושת לעג וזלזול מוחלט, עד שכמעט שכח מכל הסיפור.

עד שהגיעו הגאָטין.

עינים צופיות. מצבתו וחתומתו של רבי מאיר

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקוה מטאר

ארוחות כ"ח המלך

הכי קרוב לצינור

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

רבי זלמן סורוצקין השיב מיניה וביה: "הייתם צודקים אם לשיבות היה מה לתת לבחורים לאכול, אך המצב כעת שהבחורים אינם אוכלים מאומה ואם כן הם צמים עשרים וארבע שעות ביממה, וודאי שלדיבור על כך יש את זכות הקדימה..."

• • •

את מימרת הגמרא (עבודה זרה יט, ב) "שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד" הסבירו בדרך צחות: מהו שיחת החולין של תלמידי החכמים? "צריכה לימוד", שאין זמן וכבר צריך ללכת ללמוד...

• • •

גאון יעץ לתלמידיו שכאשר בא אדם ורוצה לדבר אתם שיחת חולין הרי שיתחילו לשוחח עמו בדברי תורה, ודברי תורה נמשלו לאש שנאמר "הלא כה דברי כאש נאם ה'", ואז הלה בורח כמפני אש...

ל אור מצבם הקשה של הישיבות כינס וועד הישיבות אסיפה לגיוס חירום של כספים להצלת הישיבות. הרב מפוניבז' החל לשאת דברים בהתלהבות, אך מרוב אהבת התורה שבערה בו סבבו דבריו בעיקר על חביבות לימוד התורה ושקידתה תוך שהוא כמעט ואינו מתייחס אל מטרת האספה – לעורר את נדיבי העם לתמוך בלומדי התורה בשעתם הקשה.

משסיים את נאומו הלוהב התרעם בפניו רבי זלמן סורוצקין על שהחטיא את מטרת הכינוס, "הרי כבר למדונו חז"ל אם אין קמח אין תורה!" טען.

נענה הרב מפוניבז' בשנינות: "הרי בקמח מתעסקים רק כשעה ביום, במשך הארוחות, ובתורה מתעסקים במשך כל שעות היממה, וכי לא מן הדין הוא שאדבר על העיסוק ברוב שעות היום?"

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

חבורה עילאית

פרנסה. שמירת שבת משמעותה וויתור על יום וחצי של עבודה, משמעותו של אותו וויתור הינה כבידת משקל. וכשמדובר ביהודים פשוטים קשי יום, שפעמים רבות לא זכו אפילו לקבל תורה ממלמד דרדקי כמו שצריך, הניסיון הוא ללא נשוא, הם מבליים את רוב יומם בבתי המלאכה, בחברתם של גויים או עמי ארצות, וכפי שמעיר רבי שמואל 'שמלבד אנשי שלומנו כמעט אין מי שיוכלו לעמוד בניסיונות שיש שם'.

רבי שמשון סולל מסילות לליבותיהם, הוא מדבר מאמונה באופן כה מוחשי, עד שהניסיונות מאבדים מממשיותם לנוכח תענוג הנשמה וחויית האמונה, הוא מספר סיפורי צדיקים ותחושות ביטחון ממלאת אפילו את ליבו של בעל עגלה מחוספס-מזג. 'והחיות של שבת ויום טוב אין לשער'. ר' שמואל מפרט את צורת ההשפעה של רבי שמשון על אנשיו. 'ולומדים אצל רבי שמשון בכל יום, ובשבת אחר התפילה כמה וכמה שעות סיפורי מעשיות וריקודין, ובשלוש סעודות לומד תורה מליקוטי מוהר"ן, ובמלווה מלכה יושבים רוב הלילה ומנגנים בכינור ומדברים מצדיקים...'

שעות של סיפורים וריקודים. בית-החיים בו נטמן רבי שמשון ברסקי

(מגזין 'ניצוץ' אלול תשע"ח)

ובאמת יש כוח גדול ועצום באומן' כותב רבי שמואל הורביץ בעטו המלבב, 'א צען-טויזנטער קראפט אין אומן [= מכונה של עשרת אלפים כוחות יש באומן], זה ציונו הקדוש שיכול לעמוד נגד כל החושך שבכל מדינת רוסיה ושבכל העולם, איך שיהיה. כוח כזה אינו נמצא בכל העולם, אז אפילו כשלא יישאר שם רק חייטים וסנדלרים, אז אלו החייטים והסנדלרים היו יותר יפים מהעובדים האחרים... ורבינו יגמור עימם מה שצריך לגמור'.

אחת הקבוצות שבחסידי ברסלב באומן הם הפשוטים ובעלי המלאכה המסתופפת בצילו של רבי שמשון ברסקי [שנפטר בא' סיון תרצ"ה], 'וזה יראים ושלמים' כותב רבי שמואל, 'כל אחד הולך כל יום על ציון הקדוש ובוכה את כל ליבו, ומתפלל בכוונה וכוחות ובכל לב, ומרגישים חיות בעבודת ה', והם באהבה זה לזה, ובשמחה ובאמונת ההשגחה פרטית וישוב הדעת'.

עסק מיוחד יש לו לרבי שמשון עם העמלים לפרנסתם במשך רוב שעות היום. ניסיונותיהם קשים מנשוא, הרעב והעניות מוחשיים עד דכדוכה של נפש, וכשיש בידך מקצוע שמניב כמה פרוטות, כל רגע וכל שעה משמעותם

פתגם השבוע

תפקיד האב ללמד את בנו תורה ותפקיד האם להכניס בבנה רגש לתורה

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

שמונים וחמש שנות אמת

יוזמר לפני הכל, הרב נתן צבי צוקר זצ"ל

איש של אמת, אשר לא ביקש לעצמו מאומה, וגם בצוואתו ביקש כי לא יספידו אותו, לא ישבחו ולא יכתבו עליו גזמאות. כזה היה הרב נתן צוקר זצ"ל מזקני וחשובי אנשי שלומינו דחסידי ברסלב בבני ברק, שבחודש האחרון בתאריך ד' אייר הלך לעולמו בגיל 85.

ענותו ושפל ברך

הרב נתן צוקר זצ"ל נולד ביום כ"ו תשרי דשנת תרצ"ח, בעיר בני ברק, לאביו הרה"ח ר' יחיאל מאיר צוקר זצ"ל שנפטר בכ"ז כסלו תשל"ל, ולאיתו מרת אסתר ע"ה. אביו ר' יחיאל מאיר זצ"ל היה ממקמי העיר בני ברק ומגדולי יקירי אנ"ש בעיר, בה ייסד יחד עם כמה מאנ"ש את בית הכנסת הראשון בעיר ע"ש רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זיע"א, הבית הכנסת הגדול הממוקם ברחוב מימון בבני ברק.

בהגיעו לפרקו נישא לרעייתו, בתו של הרה"ח ר' בערל ולצר ז"ל מחשובי חסידי ויז'ניץ ומשב"ק אצל האדמו"רים ה'דמשק אליעזר' וה'אמרי חיים' מויז'ניץ זיע"א.

הרב צוקר זצ"ל היה איש אמת ענוותן ושפל ברך, ריא שמים מרבים, הקפיד במאוד להתפלל כוותיקן כמנהג אנ"ש, חגר חרבו על ירכו למען קדושת ישראל ולחם בכל עוז על צביון העיר בני ברק בשנים עברו אז העיר לא הייתה כולה חרדית. לצד כל זאת קבע עיתים לתורה עשרות בשנים והכה לסיים את הש"ס 12 פעמים.

בתקופה האחרונה סבל מהמחלה הנוראה, ל"ע. הוא עבר טיפולים רפואיים על ידי טובי הרופאים, בני המשפחה והקהילה העתירו בתפילה לרפואתו, אך למרבה הכאב והצער, במהלך הלילה החזיר את נשמתו ליצורה.

התושבים ידעו, שכשיבנה הבניין יחסם כל האויר שהיה להם עד כה ורעש של מאות ילדים בלע"ה ישמע בכל שעות היום. בד בבד, השביל המוביל לת"ת יבנה כשני מטרים מתחת לחלון בית הורי, והאבק שיעלה ממאות הילדים אמור לכסות את הבית בכל יום... אחד השכנים, של"ע לא זכה לאהבת תורה יתרה, החל להחתיים את תושבי השכונה נגד הקמת התלמוד תורה. ברור היה לו שאבי צצ"ל יהיה המתנגד הגדול ביותר, כי בשבילו זה יותר מספק פיקוח נפש!...

סיפור במקום חתימה

משבא אל אבי, במקום להצטרף לחתימות סיפר לו אבי סיפור על כך שבזמן הגר"ח מוולוז'ין התפשטה ברחבי אירופה מגפה קשה. המגפה עמדה להגיע לוולוז'ין, ובאו וסיפרו זאת למרן הגר"ח מוולוז'ין.

הגר"ח הורה שכשתתקרב המגפה יותר יאמרו לו. הגיע היום והמגפה קרבה מאד, הלכו ואמרו זאת לגר"ח. הוציא הגר"ח את תלמידי הישיבה לרחוב עם סטנדרים וגמרות, ובכל כמה עשרות מטרים העמיד שני חברותות שישבו ולמדו, וכך הקיף את כל וולוז'ין.

– המגפה הלכה והתקרבה, ונעצרה בוולוז'ין!!!
פנה אבי צצ"ל לשכן ואמר: "אם רוצה אני חיים ארוכים – אין לי דבר גדול יותר מתלמוד תורה מתחת לאפי, זו השמירה הטובה ביותר!...
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

משפחה מפוארת

רבי נתן צצ"ל הותיר אחריו משפחה יקרה ההולכים בדרך התורה ע"פ משנתו הטהורה של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א. ביניהם: בנו הגדול הרה"ח ר' יוסף צוקר שליט"א, חזן ובעל תוקע בהתקבצות אנ"ש באומן, בנו המגיד-מישרים ר' יחיאל מאיר צוקר שליט"א מנהל הסמינר באשדוד, נכדים, נינים ובני נינים כ"י. זכה להשתדך עם משפחת מרן גאב"ד ירושלים 'העדה החרדית' הגה"צ ר' יצחק טוביה וייס צצ"ל בעל ה'שערי טוביה'.

סיפור אחד מתוך רבים על חייו המיוחדים מספר בנו ר' יחיאל מאיר שליט"א: אבי מורי צצ"ל סבל כבר שנים מאסטמה קשה. כידוע, האויב הגדול ביותר לאסטמה הוא האבק, אבל ביום מן הימים הקצתה עיריית בני ברק מגרש הסמוך לבניין שלנו עבור בניית התלמוד התורה.

הצטרפו כעת למשפחת המנויים

ותהנו מחיים טובים יותר!

הופיע!

נדין 100 אייר תשפ"ו

מני רגיל

28 ₪ לחודש

בלבד!

חסלול

3 חודשים ראשונים

9⁹⁰ ₪ בלבד!

חסלול

חודש ראשון

1-1 ₪ בלבד!

מסלולי הצטרפות מיוחדים:

02-623-1218

מוקד מנויים: